

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek - Markowska

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Zajazd (...) Spółki komandytowej w U.

przeciwko (...). S.w G.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt I C 1677/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić zabezpieczenia roszczenia powódki o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w stosunku do rzeczy ruchomych wymienionych w protokole zajęcia z dnia (...)r. pod pozycjami od 1 do 6 oraz w protokole zajęcia z dnia 7 sierpnia 2013 r. pod pozycją 2, sporządzonych przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym(...)– Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie T. S.w sprawie o sygn. Km 2492/13.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 września 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny, oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, że wniosek okazał się niezasadny. Sąd Rejonowy stwierdził, iż w jego ocenie, powódka nie uprawdopodobniła okolicznościami przytoczonymi we wniosku i załączonymi do niego dokumentami, że jej powództwo o zwolnienie oznaczonych ruchomości od egzekucji jest zasadne. Według Sądu przywołała wprawdzie okoliczności objęte dyspozycją przepisu art. 841 k.p.c., w szczególności powołała się na prawo własności względem zajętego pojazdu, jednakże nie przedstawiła przekonujących dowodów potwierdzających zakres jej praw do zajętych ruchomości w postaci dowodów zakupu, paragonów, umów sprzedaży czy chociażby zeznań świadków. Wskazała jedynie, że zostały one nabyte przez spółkę jako wkład wniesiony przez M. R., czyli dłużniczkę egzekwowaną oraz przedstawiła umowę spółki potwierdzającą fakt wniesienia wkładu w tej formie. W ocenie Sądu I instancji dokument ten nie był wystarczający, aby dostatecznie uwiarygodnić nabycie prawa przez spółkę. Skuteczność wniesienia wkładu zależała bowiem od tego, czy M. R. była właścicielem przedmiotowych ruchomości. Sąd zwrócił przy tym uwagę, iż do pozwu nie dołączono jednak żadnych dokumentów potwierdzających nabycie mebli przez dłużniczkę a ponadto treść pozwu nie zawierała żadnych wyjaśnień co do pochodzenia tych ruchomości i okoliczności ich nabycia. Powódka odniosła się jedynie do nabycia samochodu osobowego składając fakturę VAT wystawioną w związku ze sprzedażą pojazdu oraz wyjaśniła, że został on nabyty przez M. R. i L. R. „w częściach równych”. Sąd Rejonowy podkreślił, iż z przedstawionych dokumentów wynikało jednak, że nabywcy samochodu są małżonkami a zatem wobec

braku informacji przeciwnych należało zgodnie z treścią art. 33 § 1 k.r.o. domniemywać, że istnieje między nimi ustrój wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś przedmiotowy pojazd stał się jej składnikiem. Sąd I instancji zaznaczył, iż w tej sytuacji małżonków obowiązywała zasada, zgodnie z którą w czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego a także nie może rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku. W ocenie Sądu w takiej sytuacji M. R. nie mogłaby dokonać skutecznie rozporządzenia udziałem w samochodzie osobowym stanowiącym przedmiot wspólności ustawowej poprzez wniesienie go jako wkładu do spółki.

Wobec powyższego, z uwagi na wątpliwości prawne oraz brak niezbędnych wyjaśnień zawartych w treści pozwu przy uwzględnieniu dowodów dołączonych do pozwu, Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie objęte powództwem nie zostało wystarczająco uprawdopodobnione. Sąd nadmienił jednocześnie, iż wprawdzie realizacja obowiązku uprawdopodobnienia roszczenia nie wymaga zachowania przepisów o postępowaniu dowodowym, jednak nie zwalnia to wnioskodawcy od obowiązku przedstawienia wszelkich faktów i materiałów, które mogą potwierdzić przesłanki uwzględnienia wniosku. Sąd I instancji doszedł zatem do przekonania, iż nie przesądzając kwestii zasadności powództwa należało uznać, że na obecnym etapie postępowania roszczenie nie zyskało dostatecznego uprawdopodobnienia.

Z powyższym postanowieniem nie zgodziła się powódka, która w wywiedzionym zażaleniu zaskarżyła je w całości oraz wniosła o jego uchylenie i udzielenie zabezpieczenia dochodzonego roszczenia niepieniężnego poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)pod sygn. akt: KM 2492/13 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Ponadto skarżąca wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z załączonych dokumentów w postaci wyroku Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie Wydział I Cywilny z dnia 21.05.1999r. wraz z stwierdzeniem prawomocności ogłoszonego w przedmiocie orzeczenia rozwodu pomiędzy: M. R.i L. R.oraz faktury VAT nr (...)z dnia 27.04.2009r. oraz faktury VAT z dnia 28.04.2009 r. na okoliczność uprawdopodobnienia przez powódkę dochodzonego roszczenia i wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia oraz z zeznań powoda w charakterze strony na okoliczność wykazania, iż składniki majątkowe opisane w pkt 1 i 2 stanowią własność powodowej Spółki, podstawy nabycia powyższych składników i tym samym wykazania zasadności roszczenia i uprawdopodobnienia interesu w udzieleniu zabezpieczenia.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że pozwem z dnia 03.09.2013 r. wniosła o zwolnienie spod egzekucji udziału w wysokości 25% części w samochodzie osobowym marki C. (...)nr rej. (...)nr (...) (...)opisanego w pkt 2 protokołu zajęcia z dnia 07.08.2013r. oraz zwolnienie spod egzekucji ruchomości w postaci: krzeseł drewnianych z czarnym podbiciem materiału w ilości 87 szt., stołu drewnianego koloru jasny brąz ilości 4 szt., stołu drewnianego rozkładanego kolor jasny brąz w ilości 6 szt., stołu drewnianego kolor ciemny brąz w ilości 4 szt., krzeseł drewnianych bez podbicia kolor jasny brąz w ilości 34 szt. oraz wypoczynku 2 kanapy oraz sofy skórzanej w ilości 1 szt. opisanego w pkt 1-6 protokołu zajęcia z dnia 27.08.2013r. Wskazała, iż powyższe składniki zostały zajęte w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie T. S.KM 2492/13 toczącego się przeciwko M. R..

Skarżąca zwróciła uwagę, iż wykazała stosownymi dokumentami tj. umową przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz umową spółki komandytowej Zajazd (...) Spółka komandytowa, że powyższe składniki stanowią własność Spółki. Skarżąca przyznała, iż pierwotnie powyższe składniki były własnością M. R., jednakże wobec zamiaru powołania spółki komandytowej, M. R. wniosła opisane składniki jako wkład do spółki komandytowej, co wynika z znajdującej się w aktach umowy spółki komandytowej. Skarżąca dodała, iż zarówno na chwilę wnoszenia przedmiotowego powództwa, jak również na chwilę obecną tytuł prawny do zajętych składników przysługuje wyłącznie powódcce.

Skarżąca nie zgodziła się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że nie uprawdopodobniła zasadności złożonego wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Podniosła, iż dokumentem w postaci aktu notarialnego wykazała, że zajęte składniki zostały wniesione jako wkład do Spółki i ich właścicielem jest jedynie powodowa Spółka. Według skarżącej, wbrew temu, co zostało podniesione w zaskarżonym postanowieniu, każda z oznaczonych rzeczy znajdujących się na terenie

nieruchomości U(...)opisana jest numerem ewidencyjnym (poprzez umieszczenie w sposób trwały naklejki), a który numer ewidencyjny odpowiada numerowi ewidencyjnemu wskazanemu w akcie notarialnym - umowy spółki komandytowej - tj. § 3 ust. 3 lit. a) umowy spółki komandytowej. Skarżąca uznała zatem, iż bezsporne jest, że ruchomości zajęte w toku egzekucji, co do których żąda zwolnienia są tożsame z ruchomościami wniesionymi do powodowej Spółki.

Ponadto skarżąca wskazała, iż, odnośnie skuteczności wniesienia przez M. R. udziału w pojeździe C. (...), wyjaśnia, że na chwilę nabycia udziału ww. pojazdu przez M. R. nie była w związku małżeńskim z L. R. i nie nadal z nim nie jest, o czym świadczy wyrok Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie z dnia 21.05.1999 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art. 730¹ § 1-3 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji nie zostały spełnione powyższe przesłanki uzasadniające wydanie postanowienia o udzielaniu zabezpieczenia roszczenia powódki. Powyższe stanowisko Sądu I Instancji Sąd Okręgowy nie popiera.

W zakresie pojazdu marki C. powódka przedłożyła m.in. fakturę VAT z dnia 29 lipca 2009 r. a także umowę przewłaszczenia z dnia 30 lipca 2009 r. Z dokumentów tych wynika, iż powódka była współwłaścicielem pojazdu. Co prawda z karty pojazdu wynika jedynie, iż współwłaścicielem jest L. R., jednakże powszechnie znaną jest praktyka nie ujmowania w tym dokumencie wszystkich współwłaścicieli. Sąd Okręgowy zauważa, iż z umowy spółki wynika, iż samochód w całości wniesiony został jako wkład do spółki, co poddaje w wątpliwość skuteczność tak dokonanego rozporządzenia, jednakże dla potrzeb udzielenia zabezpieczenia rozstrzygnięcie tej kwestii nie jest konieczne. Należy bowiem przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie. Przedłożone zaś przez powódkę dokumenty uprawdopodobniają, iż właścicielem zajętych przedmiotów jest inny podmiot niż dłużniczka. Podobnie ma się rzecz jeżeli chodzi o zajęte krzesła, stoły i zestaw wypoczynkowy. W zestawieniu rzeczy wniesionych jako wkład do spółki, wymienione zostały także krzesła, stoły, meble wypoczynkowe. Podkreślić należy, iż z zagadnieniem przejścia własności na spółkę wiąże się regulacja art. 48 § 3 k.s.h. Na podstawie tej normy możemy przyjąć, że aktualnie nie mamy do czynienia z domniemaniem prawnym, ale wyraźną normą, której skutkiem jest uznanie, że prawa, które współnik zobowiązał się wnieść do spółki, uznaje się za przeniesione na spółkę. Zobowiązanie współnika w umowie spółki co do wniesienia wkładów oznacza, że z tą chwilą są one własnością spółki.

Nie można oczywiście przesądzić na obecnym etapie postępowania iż przedłożone przez powódkę dokumenty wykazują w sposób pewny i jednoznaczny fakt własności powódki zajętych przedmiotów, jednakże dla potrzeb zabezpieczenia roszczenia jest to wystarczające. Należy zaznaczyć, że wniosek, iż roszczenie jest uprawdopodobnione może okazać się fałszywy w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego w tym po przeprowadzeniu postępowania dowodowego i przesłuchaniu wnioskowanych świadków. Istotą postępowania zabezpieczającego jest jednakże to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji i może mieć miejsce w przedmiotowej sprawie.

Dlatego też, działając na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)